Hofmarskal Søren Haslund-Christensen gæsteforelæser på BYU

Atter engang kunne studerende og ansatte ved BYU i Provo i Utah nyde glæde af et besøg fra en kendt dansker.
Søren Haslund-Christensen, der siden 1989 har været hofmarskal, gæstede i januar 1996 universitet og Kirken i almindelighed sammen med hustruen Charlotte. Ligesom Uffe Elemann-Jensen var Søren Haslund-Christensen inviteret til at forelæse over emnet: Nato's nye udfordring efter murens fald.

For de studerende, professorer og øvrige gæster på BYU blev det en interesant oplevelse at høre Søren Haslund-Christensen gæsteforelæse til et fuldt auditorium. Haslund-Christensen, der før sin nuværende stilling var general i hæren, var yderst kvalificeret til at behandle emnet. Hofmarskallen holdt i øvrigt senere på ugen endnu et foredrag, om et emne, hvor han også er ekspert, nemlig Mongoliet.

For hofmarskalen og hans kone blev det til en uforglemmelig tur, der bød på mange spændende nye oplevelser.

I forbindelse med sin karierre i Hæren har hofmarskallen rejst meget i USA, ja endda boet der hele to gange. Ligeledes har han i forbindelse med sin nuværende stilling besøgt landet mange gange. Alligevel var dette første gang, at Søren Haslund-Christend besøgte Utah.

Uffe Ellemann-Jensen, der som udenrigsminister har rejst meget sammen med hoffet på officielle rejser, er herved også blevet gode venner med hofmarskalen.

Efter Uffe Elemann-Jensens besøg på universitetet sidste år fortalte han meget begejstret om sin tur og anbefalede varmt, at hofmarskalen tog imod en invitation, hvis en sådan kom.

For Søren Haslund Christensen var det derfor ikke en vanskelig beslutning at sige ja, da han af universitetet blev inviteret til at komme og forelæse.

– Overalt, hvor vi kom frem, fandt vi en ægte interesse for udlandet og specielt var de interesserede i Danmark, siger Søren Haslund-Christensen.

Specielt i Utah er der mange indbyggere med skandinavisk baggrund, så deres interese for Danmark og Skandinavien var stor. I dagene omkring de to foredrag blev Søren Haslund-Christen og frue vist rundt i hele Utah.

– Det var et meget fint program, udtalte hofmarskalen og mindes de mange fine arrangementer, han deltog i under sit ophold.

På programmet for de besøgende var der alt lige fra besøg i den storslåede natur til mødet med den kendte billedhugger Dennis Smith.

Den danske konsul i Utah, Niels Valentiner, fløj personligt hofmarskallen og hans kone på en rundtur over det sydlige Utah.

Titelen som konsul er honoræр og kan kun tilbydes en person der er yderst veletableret og statsborger i det samfund, hvor han skal fungere.

I det sydlige Utah fik hofmarskalen lejlighed til at se Zion National Park, og han fik da også lov til selv at flyve flyvet som med-pilot.

I anleding af hofmarskallens besøg blev der også holdt en særlig middag til hans ære, hvor mange tidligere missionspræsidenter og andre med forbindelse til Danmark var tilstede. Ved denne lejlighed optrådte BYU's internationale folkedansesemble for de danske gæster. Det var en forsmag på, hvad der kan vente det danske publikum, når gruppen i maj måned gæster Danmark.

Hofmaskalens besøg inkluderede også interview i både radio og TV.

Besøgte Kirkens generalautoriteter

I Salt Lake City fik Hofmarskallen og frue mulighed for at besøge Kirkens slægtshistorisk Center. Også filmen »Legacy« var med på programmet.

I Kirkens administrationsbygning blev de danske gæster præsenteret for ældsterne Boyd K. Packer og Dalin H. Oaks samt præsident James E. Faust

Den sidste aften inden parrets hjemrejse fik de mulihed for at være til stede ved Tabernakelkorets øvelse, der foregår i Tabernaklet hver torsdag aften. Den torsdag aften sang koret på dansk, under Jerald Ottleys ledelse, »Morgensang« af Niels V. Gade og hofmarskalen fik lejlighed til at tale til hele Tabernakelkoret. Han blev introduceret af et af korets danske medlemmer, Mogens Mogensen, der har sunget i koret knap to år.

– Det var et meget spændende besøg og en stor oplevelse at møde så mange venlige og hjertevarme åbne mennesker. De var gode repræsentanter for Amerika, Kirken og staten Utah.

Susanne Perkins

General Søren Haslund-Christensen møder BYU-studerende, der er kadetter i det amerikanske militær. (Foto: TD)

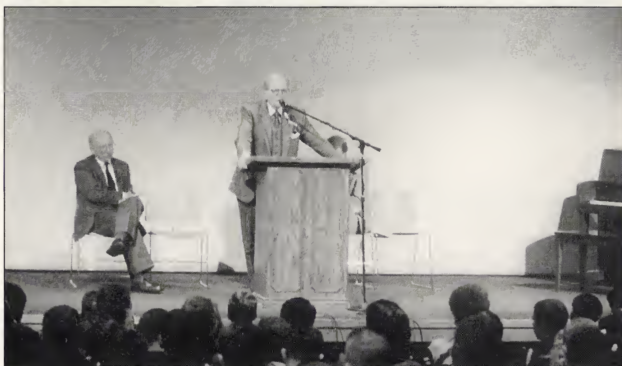

Søren Haslund-Christensen og frue Marianne, nyder et show med BYU's internationale folkedansere. (Foto: TD)

Hofmarskalen mødtes med nogle af Kirkens generalautoriteter. Fra venstre: Præsident Boyd K. Packer, Marianne Haslund-Christensen, Søren Haslund-Christensen, præsident James E. Faust og ældste Dahlin H. Oaks. (Foto. TD)

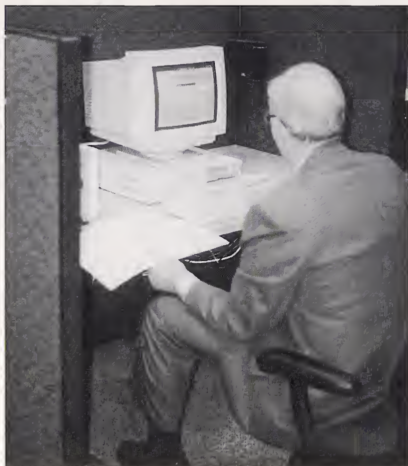

Hofmarskalens foredrag drog fulde huse på universitetet. (Foto: TD)

En dobbelkvartet af unge danskere og hjemvendte missionærer sang smukt for de danske gæster. (Foto: TD)

Der var også tid til lidt slægtsforskning. (Foto: TD)

Hofmarskalen taler til Tabernakelkorets medlemmer aftenen inden hjemrejsen. (Foto: TD)

Stavskonference i Århus Stav

Den 23. og 24. marts 1996

Søster Jackman, Skive Gren

Om vidnesbyrd
Som missionær har jeg været kaldet til at være et specielt vidne om Kristus. Helligånden har vidnet for mig, at Jesus Kristus er Guds søn og vor Frelser.

Jeg ved, at Mormons Bog er skrevet til vor tid. Jesu Kristi Kirke er Guds sande kirke her på jorden.

Ældste Jackman, Grenspræsident i Skive Gren.

Om missionering
Præsident Hinckley sagde ved oktoberkonferencen, at Kirken havde stor brug for missionærer. Det var ikke kun de unge, han talte til. Det sidste halvandet år, hvor vi har været her, har været en vidunderlig tid.

Profeten har sagt, at vi gamle mennesker ikke behøver at følge alle de samme regler som de unge mennesker.

Kirken trænger til, at en masse ægtepar tager afsted på mission. Når din grenspræsident eller biskop beder jer om at tage afsted på en mission, vil jeg opfordre jer til at sige ja.

Jeg ved, at den eneste måde, vi kan blive lykkelige på her på jorden, er ved at elske og tjene Gud og efterleve hans befalinger.

Kirsten Kristensen

Kirsten Kristensen
Frederikshavn Gren
og præsidentinde for
Stavens Hjælpeforening.

Om kærlighed
Johannes 13:34 »En ny befaling giver jeg jer, at I skal elske hverandre«.

Da jeg læste det, tænkte jeg: »Hvorfor siger han en ny befaling?«

Han havde da lært dem om kærlighed. Han havde været sammen med dem i lang tid.

Jeg tror, at han ønskede at denne befaling skulle være endnu større end det, han havde lært dem i forvejen.

I dag har vi fået den samme befaling af vores profet. Han udtalte ved sidste konference, at det er tid til at være mere hensynsfulde over for hinanden. Ikke så lang tid før sagde Howard W. Hunter nogenlunde det samme.

Han opfordrede Kirkens medlemmer til at have større opmærksomhed på Kristus, behandle hinanden med mere venlighed, høflighed, mere tålmodighed og være mere tilgivende.

Vi har fået disse befalinger, for at vi skal lære at bruge dem.

Vi kan være nok så dygtige ledere eller have nok så meget kundskab, men hvis vi ikke har kærlighed, så gavner det intet.

Dan Rosenkilde,
Grenspræsident
i Horsens Gren

Om sladder
Mine helte, mange af dem sidder her i forsamlingen i dag, betyder meget for mig. Listen over mine helte udvides til stadighed, for der er mange unge mennesker, der er et eksempel for mig.

En del af disse helte mener måske slet ikke at jeg kender dem eller de kender mig. Men alligevel glæder jeg mig over, at der er så mange søskende, der besidder kvaliteter, jeg kan få glæde af.

Ind imellem bliver der kastet smuds på mine helte. Snakken går så ofte. Ikke kun om evangeliet, men også om medlemmerne.

Der er medlemmer, der gør sig meget umage med at finde det negative og ikke det positive. Det fører kun til noget dårligt. Ødelagte muligheder for vækst, dårligt ry og brudte venskaber.

De mennesker undrer sig over, at deres børn ikke lever efter evangeliet, og over, at de ingen venner har.

Bagtalelse og kritik af vores ledere og søskende er kritisk for Kirkens vækst. De, der deltager i bagtalelse og kritik, er deltagere i Anti-krist.

Jeg bliver nødt til at se positivt på mine medmennesker, fordi mine medmennesker bærer over med mig og ser igennem mine ufuldkommenheder.

Gud dømmer ingen før dommens dag, hvorfor skulle så du eller jeg?

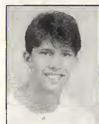

Louise Vestergaard Poulsen

Om sladder
Vi tilhører en kirke, der gang på gang minder os om, hvor vigtigt det er at vise hinanden kærlighed, så vores kirke kan vokse. Kirken, den er for alle mennesker, derfor må vi være positive over for hinanden, så vi kan vise hvad vi står for.

Når vi sladrer og bagtaler hinanden, ødelægger det ikke kun os selv, men også alle dem, der gennem missionering ville være kommet ind i Kirken. Lad os derfor ødelægge Satans plan.

Jeg elsker, når folk er søde ved mig. Der skal så lidt til, til at blive glade og opbyggede.

Christian Holmboe,
Esbjerg Ward

Om at tage på mission
Christian berettede om en ung mand, der var født og opvokset i Kirken. Han voksede op med familieaften, seminar, GUF og god indflydelse fra fuldtidsmissionærerne, der var hans venner. Han havde en storebror, der tog afsted på mission og viste ham et godt eksempel, så han selv fik et ønske om at tjene. Men der var mange prøvelser for denne unge mand. En speciel oplevelse i marken med fuldtidsmissionærerne ændrede hans opfattelse af missionær arbejdet. Han kunne mærke en dejlig og varm ånd, som var helt ubeskrivelig.

Denne unge mand besluttede, at nu ville han forberede sig på at tage afsted på mission.

– Det er med stolthed, at jeg nu kan sige, at det var Ånden, der vidnede for mig. Jeg håber, at jeg en dag i ydmyghed kan stå og takke Herren fordi jeg har haft en sucessful mission. Jeg ved, at det er utroligt vigtigt at tage på mission. Jeg er glad for det.

H.O.I. Nielsen,
1. rådgiver i Århus Stav

Om de sidste dage
Hvornår skal alt dette ske, og hvad er tegnet på det andet komme?

Jeg tror, at det er noget, der interesserer alle kristne mennesker. Hvornår ser vi Kristus igen?

Han sagde selv, at ingen kender timen, ikke engang Sønnen. Men evangeliet skal prædikes til alle stammer, tungemål og folk, og så skal han komme.

Til områdekonferencen i København i 1976 sagde daværende profet Spencer W. Kimball, at jerntæppet og bambustæppet ville blive trukket til side. Det var ikke længe efter det, at profeten selv var i Polen for at indvie en kirke.

Der gik heller ikke ret lang tid, før danske gymnasier begyndte at tilbyde russisk som valgfag. Hvor mange har koblet de to ting sammen.

Ved generalkonferencen i oktober 1995 talte præsident Hinckley til præstedømmet. Han udfordrede hver eneste unge mand i forsamlingen til at forberede sig nu på at tjene Herren som fuldtidsmissionær. Profeten sagde: »Jeg ved, at jeres tid er kostbar, men jeg lover, at hvis I bruger de 2 år, vil de være de to år, der vil være de mest opbyggende og lærerige i jeres liv.

I Århus Stav har der været en sammenhæng mellem de antal missionærer, vi har i marken, og vores dåbstal.

Kaj Kramer,
Stavspatriark i Århus Stav

Om patriarkalske velsignelser
Man bør ofte gennemlæse sin patriarkalske velsignelse. Lige som velsignelsen gives ved Herrens inspiration, vil man ligeledes få hjælp til at forstå velsignelsen ved samme magt. Men disse velsignelser forudsætter trofasthed mod sandhedens sag. Man må gøre sig fortjent til velsignelserne, ellers er de blot tomme ord. At anse en patriark for blot at være en spåmand er en krænkelse.

Det er ikke en patriarks opgave at skulle fortælle den person, der modtager velsignelsen, velsignelser og ting, som vedkommende ønsker, at patriarken skal udtale over dem.

Jeg kender intet til den velsignelse, jeg skal give, før jeg lægger mine hænder på deres hoved.

En sådan velsignelse, når den er givet i en Faders kærlige ånd og er beseglet på ens hoved med præstedømmets magt, bliver en magtfuld faktor i vores liv.

Lene Køster,
Odense 2. Ward

Om tempeltjeneste
Det, der glæder mig mest, er min familie. Min bedstemor glæder sig over sine børnebørn og oldebørn. Gud glæder sig over sin familie. Han har en plan med os. For det første kræves det, at vi bliver døbt. Dåb er noget, der forlanges af alle mennesker. Men vand tilhører den fysiske verden. Hvad med alle dem, der har forladt denne fysiske verden?

Det er en tjenesteydelse at arbejde for de døde i templet.

Frelse for de døde er et af de mest storslåede og fornuftige programmer, der nogensinde er stablet på benene,

Vi må være omhyggelige. Vi må ikke stoppe med vores 4-generations skemaer. Vi bliver aldrig løst fra det ansvar, vi har.

Vi skal tage en beslutning, men vigtigst af alt! Vi skal have en tempelanbefaling.

Torben Sten Jensen,
Medlem af stavens højråd.

Om Helligånden
Når vi bliver døbt får vi en gave. Helligåndens gave. Hvordan modtager vi den gave? Pakker vi den ind eller ud og er den til stor velsignelse for os således som Faderen ønsker.

Da Lehi og hans familie fandt en rund kugle af mærkelig forarbejdning, vidste de ikke, hvad det var. Hvad var viseren til, hvordan skulle den aflæses? De lærte senere, at man kun kunne stole på instrumentet, hvis man overholdt Herrens befalinger.

Helligånden er vores Liahona. Vi må have indgående kendskab til, hvordan den virker.

Søster Nunne Andersen,
Den Danske Mission

Om missionering
Da min mand og jeg blev undervist af Jefrey Holland, sagde han til os: »Hvis I vil se noget, I ikke har set før, må I også gøre noget, I ikke har gjort før«.

Jeg kan godt lide den af Jesu lignelser der handler om en mand, der forlod de 99 får for at gå ud og lede efter det ene, der var væk.

Missionærerne har også forladt deres familier og hjemlande for at finde det ene får.

Jeg er glad for, at stavspræsidenten har forpligtet alle medlemmerne, især brødrene, til at gå med missionærerne ud og lede efter fårene. Det vil udgøre den forskel, at vores land kan overleve som et kristent land.

Missionærerne elsker Danmark, men det må jo være lettere for os danskere, at gå ud og elske vores egne medmennesker.

Steffen Vestergaard,
2. rådgiver i Århus Stav.

Om taknemmelighed
L&P 46:32 »Og I skal i Ånden takke Gud for alle velsignelser, hvormed I er velsignede« og L&P 78:19: »Den, der modtager alt med taknemmelighed, skal blive herliggjort, og de jordiske ting skal tilfalde han hundrede fold, ja, mere.«

Man kan selvfølgelig spørge sig selv, om det er nok at være taknemlig, og så bliver man frelst?

Ja, det er nok! For et taknemmeligt hjerte vil anerkende Herrens hånd i alle ting.

Hvis vores taknemmelighed er dybtfølt nok, vil den lede os til frelse, hvis de frelsende ordinanser er blevet udført.

Taknemmelighed mod profeterne betyder, at man lytter til dem med overbevisning om, at de siger Guds mening.

Taknemmelig mod præstedømmet betyder, at man støtter sine ledere. Taknemmelighed for dåben betyder, at man deltager i nadveren hver søndag.

Taknemmelighed for Frelserens offer betyder, at man med glæde vil gå i hans fodspor.

Carsten Larsen,
Stavspræsident i Århus Stav

Vidnesbyrd
Jeg føler en dyb taknemmelighed for evangeliet, som jeg har lært som noget af det første i min tilværelse.

Jeg tror ikke, at jeg i min ungdom fattede højden og bredden af det hele, men det gjorde indtryk.

Hvilken herlig ting, at have modtaget evangeliet gennem dåb.

Overvejer vi nu også selv, hvilken gave vi virkelig har.

Jeg glæder mig personligt over de ting, som evangeliet har forkyndt. Jeg tror ikke, at der er én eneste ting, ordinanse eller handling, som jeg har taget del i

og som jeg synes at have forstået, som jeg ikke har fået bekræftet.

Jesu Kristi Kirke er opfyldelsen af den profeti, som profeten Daniel gav, da han fortalte om stenen, der skulle rulle ud af bjerget og tage til.

Vi skal producere unge mænd, kvinder og ægtepar til at gå ud og forkynde evangeliet til alle de lande, der har brug for det.

Herren tænker på alle ting. Om få år vil kronkolonien Honkong blive en del af Kina. Så vil Kina pludselig blive en del af en Zions Stav, der vil være et tempel i Kina. Herren gør sit arbejde, og han er langt mere forudsigende. Retningen er utrolig vigtig. Det er ikke hastigheden, men retningen vi går i, der har betydning. Det drejer sig ikke om at komme først til det celestiale rige. Det er ikke et spørgsmål om tid, men et spørgsmål om udholdenhed.

Jeg er dybt taknemmelig for de velsignelser jeg har modtaget gennem hele mit liv. Hvis jeg er noget, er det kun i kraft af det, som Herren giver. Jeg beder til, at vi i vore hjerter og sind må overveje de budskaber, vi har hørt.

Her følger en billedcollage fra stavskonferencen i Herning.

Medlemmer af Århus Stav mødtes i Herning Kongrescenter til deres konference den 24. marts 1996. (Foto: TD) →

Familien Klitgaard fra Ålborg Ward. (Foto: TD) ↓

←
De mange fuldtidsmisisonærer nød det dejlige solskinsvejr efter møderne. (Foto: TD)

Familien Michael Olsen fra Århus Ward nød også konferencen. (Foto: TD)

Man skal være fin, når man går til Kirkens møder. Også selvom man er to måneder gammel. (Foto: TD)

Medlemmer af Århus Stav hygger sig med at spise frokost sammen mellem konferencens møder. (Foto: TD)

To søstre fra Odense 2. Ward danser jorden rundt

To søstre fra Odense 2. Ward, Jeanette Karnil Geslison, 29, og Cecilie, 20, har fået deres hedeste drømme opfyldt. Nemlig at blive optaget i BYU's Folke Dance Ensemble, som optræder i Danmark i maj måned i år. Jeanette har dansetrænet holdet, og Cecilie medvirker i ensemblet.

Lige siden jeg som 11-årig oplevede Young Ambasadors og senere Lamanite Generations fra BYU, som i øvrigt har Amerikas største danseprogram, har jeg haft en drøm om at blive optaget på sådan et dansehold, fortæller Jeanette.

For Jeanette skulle dette lykkedes efter et år på High School i USA og en handelsuddannelse i Danmark.

– Selv om jeg blev tilbudt en fast stilling i firmaet efter endt uddannelse, var der intet, der kunne holde mig tilbage. Jeg søgte, og fik optagelse, på BYU som studerende. Allerede efter første semester, stillede jeg til optagelsesprøve blandt 300 andre studerende, fortæller Jeanette, der nu er gift, har to små børn og bor i Utah.

Jeanette klarede optagelsesprøven og sammen med 30 andre unge dansere blev hun udvalgt til at danse med på Folk Dance Ensembles back-up team, der er en slags optræningshold, hvor man ser om den optagne er egnet til at fortsætte.

Cecilie i russisk sjalsdans. (Foto: Karnil)

Jeanette Karnil underviser i dans på BYU. (Foto: Karnil)

Benhård konkurrence
Jeanette fortæller, at konkurrencen var hård, og ingen fik noget forærende. For Jeanette var det imidlertid en solstrålehistorie. Hun avancerede hurtigt op til det næste hold, og inden hun fik set sig om, befandt hun sig som en af danserne på opvisningsholdet.

– Jeg kan i dag se tilbage på min hverdag dengang, som, foruden mine daglige studier på universitetet, 27 timers ugentligt arbejde, for at tjene til mine fornødenheder, også bestod af 7-10 timers dansetræning hver uge.

Jeanette fortæller, at det var virkelig hårdt, men vidunderligt.

– Jeg nød hvert sekund, for det var min drøm, der gik i opfyldelse, siger Jeanette, der tilføjer, at det sociale liv blandt danserne var over al forventning.

I løbet af sine 7 studieår på BYU har Jeanette været på turné rundt i hele USA flere gange. Hun har prøvet at opføre 3-4 shows hver dag for tusindvis af skolebørn over hele Utah samt været på store turné hold rundt i Canada, Rusland og Europa.

Jeanette der i årenes løb har taget både en Bachelor- og Master- grad fra universitetet, underviser i dag fast i dans på BYU. Bl.a. underviser hun det hold, som i maj måned gæster Danmark.

Lillesøster er også med
På dette hold kan Kirkens medlemmer og gæster over hele landet være så heldige at få et glimt af Jeanettes lillesøster, Cecilie, der ligeledes har fået sin drøm opfyldt.

Ligesom Jeanette arbejder Cecilie nu hårdt for at være med på opvisningsholdet.

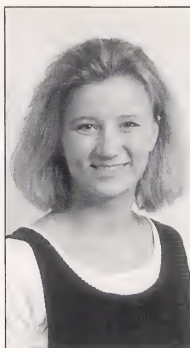
– Ligesom mine 6 andre søskende er jeg vist arveligt belastet med dans og optræden, fortæller Cecilie, der tilmed er kommet på forsiden af den brochure BYU sender ud i tusindvis.

Cecilie fortæller endvidere, at i dag er det ikke kun de unges dansetalent, man ser på, når man udtager medlemmer til grupperne. Gennem personlige interview vurderer man både åndelige standarder, karaktertræk og disciplin.

– Som dansere repræsenterer vi også Kirken, ligesom missionærer gør det, men bare på en lidt anden måde, siger Cecilie, der glæder sig utroligt meget til at besøge sit hjemland sammen med de andre dansere fra BYU.

For begge søstre er det gældende, at dansen har bragt utrolig meget glæde og udfordring, og begge ønsker de, at dansen skal spille en rolle i deres fremtidsplaner.

SP/Karnil

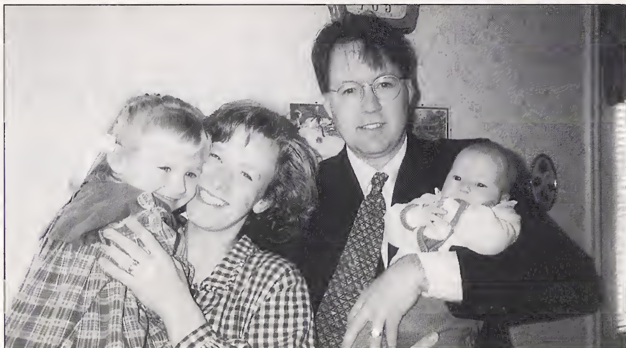

Cecilie Karnil danser folkedans på BYU's Folk Dance Ensemble der besøger Danmark i denne måned. (Foto: Karnil)

Folk Dance Ensemble
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

En dansker er kommet på forsiden af brochuren, som BYU sender ud over hele verden. (Foto: Karnil)

Jeanette og Mark med deres to børn. (Foto:Karnil)

Familieaften på celestialt plan

Som højrådsbror i Århus Stav har jeg fået den hellige opgave at arbejde med begrebet »familiehjemmeaften« i samarbejde med menighederne i staven. Det overordnede formål skal være at motivere alle medlemmer i menighederne til afholdelse af familiehjemmeaften på et højt åndeligt (celestialt) plan og på den måde bevare sin trofasthed mod indgåede pagter.

Det er målsætningen, at familiemedlemmer i teenage-alderen ofres den største opmærksomhed, så de gennem specielle lektier må kunne modstå djævelens anslag. Jeg henviser her til John E. Fowlers tale ved stavskonferencen i 1995, i hvilken han udtrykte følgende: »Zions ungdom har brug for hjælp!«

Når vi betænker, at vore unge i langt de fleste af døgnets timer på forskellig måde er beskæftiget uden for hjemmene og dermed udsat for påvirkninger fra det miljø, hvor de naturligt måtte befinde sig, kan man frygte, at negative påvirkninger vil ramme dem med menneskelige tragedier til følge.

Vi må jo desværre konstatere en mere eller mindre legaliseret brug af narkotika i samfundet, og de sidste nedslående oplysninger går på, at disse uhyggelige stoffer har vundet indpas i både skoler og klubber, og indtagelse af spiritus synes at udvikle sig til en modesag blandt ungdommen.

Det må være en hellig pligt, at vi på alle måder støtter Kirkens ungdom i deres bestræbelser på at undgå faldgrupper.

Teenage-alderen er den alder, hvor specielle følelser i forhold til det modsatte køn vækkes til live og kan være vanskelige at kontrollere.

Trangen til at afprøve grænser på dette område melder sig, og umoralske tanker venter på at blive bragt til udførelse med åndeligt og legemligt forfald til følge. På mange områder er man stillet over for kræfter af en dimension, som det er svært, eller måske umuligt for den unge, at bekæmpe alene. Her er det, at familiehjemmeaften på et højt åndeligt plan, gennem lektier, der er baseret på den enkelte unges behov, kan være et redskab til at styre den unge udenom svære personlige kriser. Ingen bør overlades til sig selv. Alle har et behov for at blive ledet af begreber og grundsætninger!

Jeg har i forbindelse med ovenstående problematik rettet henvendelse til samtlige biskopråd og grenspræsidentskaber i staven med et ønske om at få et samarbejde i gang vedr. disse ting og med forslag til en køreplan for dette projekt. Det er mit håb, at alle medlemmer i menighederne vil modtage alle tiltag, som i forbindelse med denne hellige opgave måtte komme fra menighedernes ledere. positivt og deltage aktivt i en løsning af opgaven.

Paulus 2. brev til Timoteus: »Ethvert skrift, som er indblæst af Gud, er også gavnligt til at belære, til at irettesætte, til at genoprejse, til at optugte i retfærdighed.«

Artiklen er indsendt af bror ***Novi Kjølby Sørensen,*** *Silkeborg Gren, der arbejder som medlem af stavens højråd i Århus Stav.*

Nogle få af København stavs seje unge mænd trodsede vind og vejr

ICE-tur i februar

Jørgen, Michael, Tanni, Troels og Michael får et velfortjent hvil. (Foto: Lykkegaard)

Umiddelbart lyder det naturligt, hvis en tur i februar kaldes en ICE-tur, men bogstaverne betyder faktisk noget.

Begrebet ICE-tur begyndte i Slagelse i 1993, hvor de lokal AP-spejdere gennemførte en 3 dages tur i skolens vinterferie.

Turen er lagt på netop det tidspunkt, fordi gennemførelse af turen bør stille krav til den enkeltes vilje til at gennemføre noget, der ikke ligefrem er en »walk in the park«. Turen har, med skiftende antal deltagere, været gennemført hvert år siden.

ICE står for »Intelligence, Courage og Endurance« – intelligens, mod og udholdenhed. Disse er egenskaber, der i et eller andet omfang afprøves på turen, der endvidere har mottoet: »Unitas Veribus« – ved fælles anstrengelse.

I ICE-tur 96 deltog for første gang brødre, der ikke var fra Slagelse. Vi mødtes torsdag den 15. februar på Viby Sjællands station. 1 leder og 2 unge fra 1./3. Ward, 1 fra Tåstrup og 3 unge samt 2 ledere fra Slagelse. Tilbage fra det første hold i 1993 var kun »den gamle«, medens en ung fra Slagelse var med for 3. gang.

Vi forlod Viby i koldt, blæsende vejr medbringende 2 »håndkærrer«, hvori bl.a. befandt sig en del af gruppens mad samt værktøj m.m. Den første del af ruten var lagt i en cirklende bevægelse væk fra Viby, men på en sådan måde, at deltagerne havde en fornemmel-

se af, at vi gik i ring. Vi gik gennem landskaber og skov, hvor der var ret glat. I løbet af dagen fik vi en del sne og meget blæst, men omkring kl. 15.30 nåede vi efter 24 km målet.

Vi gik straks i gang med at tilberede aftensmaden, blot skulle vi først slagte 5 dejlige kaniner. Der var flere drenge, der ikke fandt det rart, men da det gik op for dem, at man fik varme fingre, gik flere med på ideen.

Vi fik et herligt måltid, hvorefter vi omkring kl. 20.00 gik til ro i læskærm/bivuak.

Vi fik en del regn i løbet af natten – enkelte også i sengen – men startede morgenmaden på ny i godt humør.

Da regnen havde fjernet en del sne i skovene og blotlagt isen, valgte vi at undgå skovveje.

Dagen var lang, blæsende og yderst regnfuld. Da mørket faldt på (ca. 18.30), nåede vi vores alternative mål efter ca. 35 km – våde, ømme, trætte og sultne. Vores oprindelige mål var regnet væk, hvorfor det var velkomment, at rare mennesker lod os komme under deres tag.

Lørdag morgen gik vi igen – nu atter i kulde og blæst. Vi tilbagelagde 13 – 15 km i løbet af formiddagen, og enkelte var meget prægede af turens strabadser. Vi nåede dog vores mål til den fastsatte tid og gik om bord i herlige varme pizzaer, inden de forskellige blev afhentet og kørt hjem – enkelte dog blot for at gå på arbejde.

Det bliver spændende at se, hvor mange der stiller op i 1997, men fra mig, »den gamle«, skal der lyde et »godt gået« og tak for turen.

Finn Lykkegaard, *er medlem af Slagelse Gren og arbejder som rådgiver i København Stavs UM.*

Læskærm og bivuak med »håndkærrer«. (Foto: Lykkegaard)

Lars Graabek har fået plaster på i læskærmen. (Foto: Lykkegaard)

Tja ... AP'er kan da også ødelægge alting! (Foto: Lykkegaard)

Fastelavn i Århus kirkebygning

Den 17. februar 1996

Aktivitetsleder Pia Poulsen byder velkommen med sit brede olie-sheik smil. (Foto: Pia Poulsen)

Det er altid så dejligt at mødes til fest, især til fastelavnsløjer, som kan få smilet frem, og hvor vi kan finde »legebarnet« i os selv.

Der var ordentligt lagt op til en sjov og minderig fest. En farverig plakat blev hængt op for at give en forsmag på festlighederne, og aktivitetsleder Pia Poulsen slog på tromme for at alt revl og kravl skulle komme udklædt.

Under forberedelserne opstod ideen om en fastelavnsrevy. Kirsten Skovbo, der igennem mange år har samlet udklædning og rekvisitter, gik i gang med at finde de »skjulte« talenter blandt Kirkens medlemmer og folk udefra.

Søndagen før blev der uddelt programmer med sjove og sydlandsk klingende navne på de optrædende. Man begyndte så småt at glæde sig.

Aktiviteteskomiteen, der består af Pia Poulsen, Jeanett Ørtegren og Vera Muss samt ivrige hjælpere, pynte-

Med vældigt stemmeformat sang Bjarne Bidstrup »Barberen fra Sevilla«.(Foto: Pia Poulsen)

de op med farverigt dækkede borde og flotte fastelavnsris samt det mest vigtige – fastelavnsbollerne. Smægtende toner fra båndspilleren kaldte de udklædte til. Her så man bl.a. en af de ældste, Elna Lassen, klædt ud som en fyrstelig hofdame fra den victorianske tidsalder, og Jonna Birkelund som selveste dronningen af Saba. Mange andre udklædninger fik en og anden til at tabe vejret. Ikke mindst de fantasifuldt udklædte børn, der med spændt forventning ser frem til at dele glæderne med forældre, slægt og venner.

Wardets fastelavnsrevy fik latteren til at rulle, ikke mindst fordi en mindre del af forestillingen tydeligt bar præg af, at være blevet til i de sidste nervøse minutter inden start.

De to sprechstallmeistere, Jørgine Jønshøj og Vera Muss, klæder hinanden, mens de annoncerer nummerne.

Thomas Kofoed holdt publikum tryllebunden med »De tre bukke Bruse«. (Foto: Pia Poulsen)

Men det øgede blot publikums agtpågivenhed, og de morede sig meget over at se deres søskende folde sig ud på de skrå brædder.

Revyen deltagere bestod af en blanding af unge og ældre. Der var alt fra cirkusprinsesser til Klods Hans. Der var trompetfanfarer og operasang. Anette og Kim Rosenkilde ledte forsamlingen i en »antijantelovssang«, »Den lille positive«. Alle sang godt med og blev en knivspids klogere på livet.

Så skal tønden slås
Efter den vellykkede fastelavnsrevy byder aktivitetsformanden nu velkommen til den længe ventede tøndeslagning, sjove lege og fastelavnsbollerne.

I alt blev fire kattekonger og dronninger højtideligt kronet den eftermiddag. Stolte og glade skuede ældste Grå, Christopher Hornslet, Ida Larsen og Henrik Wanner-Olsen sejrstolte ud over mængden med de gyldne kroner på deres hoveder.

Alle drog hjemad i den tilstundende snestorm, der lagde Danmark ned i et par dage. Aktivitetskomiteen kunne fryde sig over en fest, hvor både børn og voksne morede sig lige meget. Det er godt at vide, at Århus Ward har så mange spændende talenter. Det virker herligt forfriskende at se sine søskende fra en helt anden synsvinkel end den vante. Det er med til at styrke fælleskabsfølelsen og sammenholdet.

Kirsten Skovbo, *er medlem af Århus Ward i Århus Stav.*

Dan Nedergård åbner fastelavnsrevyen med klingende trompetfanfare. (Foto: Pia Poulsen)

Stort karneval i Allerød Ward en kæmpesucces

For de »unge« under 40 i Københavns Stav manglede der ikke noget, da hele 130 af slagsen en fredag i marts måned festede og hyggede sig gevaldigt sammen.

Salen var pyntet flot og middagen blev nydt af de mange gæster. (Foto: Borup)

Uv'erne i Allerød Ward elsker fest og glade dage, så derfor besluttede de, sammen med deres UV-forældre i wardet, at Kirken i Allerød ville være et glimrende sted, at holde en kæmpefest.

De unge gik til biskoppen med ideen, og snart var det hele planlagt.

Det skulle ikke være nogen helt almindelig fest. Godt nok var datoen sat til den 8. marts, men det holdt ikke arrangørerne tilbage fra at bede deltagerne om at møde frem i kostumer.

Og kostumer blev der mange af, alt fra sydstatsamerikanere (godt farvede) til figurer, der var som taget lige ud af 1001 nats eventyr.

– Festen var en stor oplevelse, og det var meget sjovt at se, hvor meget folk havde gjort ud af deres påklædning, siger Jan Borup, der er den ene halvdel af UV-forældreparret i Allerød Ward.

UV'erne i Allerød Ward havde gjort et stort arbejde med at lade rygtet om festen spredes rundt omkring til venner og bekendte. Og resultatet var forbløffende. Dagen inden festen var der blevet solgt hele 78 billetter, et resultat de var yderst tilfredse med.

Men 78 festklædte mennesker blev det ikke til. For efterhånden som aften skred frem, viste det sig, at mange havde troet, at man bare kunne møde op, så inden det hele var slut, havde der været hele 130 tilstede i salen, der var tæt pakket.

Jan og Eva Borup fra Allerød Ward er UV-forældre i wardet. (Foto: Borup)

McDonalds sørgede for drikkevarerne. (Foto: Borup)

Søren og Betina Koch fra Københavns 1. Ward. (Foto: Borup)

Middagen bestod af Chilli Concarne og majsbrød, taget lige ud af en amerikansk kogebog, og så spandevis af McDonalds det bedste saftevand. Alle fik mad og drikke, så arrangørerne må have beregnet mere end rigeligt til de 78 tilmeldte.

Dansegulvet optaget
I tilfælde af at de unge mennesker havde brug for at blive sammenrystet, havde UV'erne planlagt en masse spændende aktiviteter. Men det blev slet ikke nødvendigt. For takke være de to dygtige DJ'er, Steven Bundgaard fra Roskilde Ward og Michael Koch fra Københavns 1. Ward, så var dansegulvet bare pakket hele aftenen.

En enkelt konkurrence blev det dog til, hvor alle kunne more sig over, at se venner og bekendte »klumre« rundt på en ski-agtig opfindelse. Nogle vindere blev det vist også til. I hvert tilfælde gik nogle stolte rundt og spiste Marabou chokolade.

Festen sluttede kl. 00:30, så alle kunne nå den sidste bus mod hovedstaden.

Mange af gæsterne blev og gav en hånd med oprydningen, hvilket arrangørerne var meget glade for.

Af udseende, alder og status var deltagerne vidt forskellige, men fælles for alle var en »død god« fest, som Allerød Ward meget gerne må gentage.

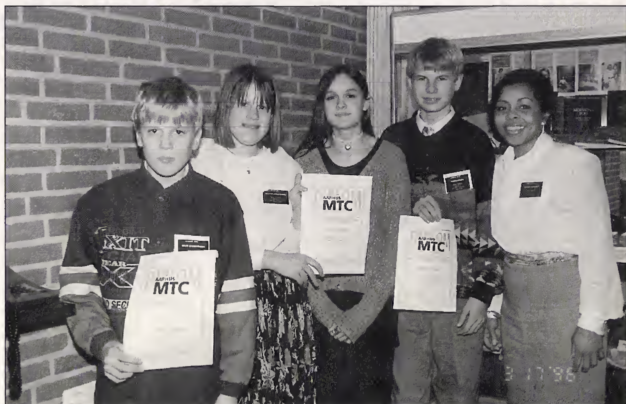
SP

Dansegulvet var ikke tomt hele aftenen. (Foto: Borup)

Mini MTC i Århus Stav

En hel speciel og uforglemmelige dag begyndte den 24. februar 1996. De unge skulle denne dag opleve en forsmag på det at være på en fuldtidsmission.

Marie-Helene Pedersen med de unge »missionærer« fra Esbjerg Ward. (Foto: Pedersen)

Missionspræsidenten for Århus Stav, Michael Poulsen samt hans assistent Carl Verner, stod som arrangører af denne mini MTC.

Dagen begyndte med, at hver af de unge fik deres kaldelse til et bestemt land. De fik herefter tildelt en missionærkammerat og en pakke med deres personlige missionærskilt og diverse informationer og instruktioner om, hvad de skulle foretage sig i løbet af dagen.

De blev alle gjort bekendt med reglerne, som en missionær bør overholde. En af disse regler siger, at man altid skal være sammen med sin missionærkammerat.

For at sætte den rette åndelige stemning for dagen, blev der vist en meget smuk film om Kristus og hans liv.

De unge fik nu 20 minutter til at tænke på ham, hvis evangelium de skulle repræsentere, og hvis evangelium de skulle udbrede i det land, de skulle sendes til. Alle disse følelser og tanker skulle de skrive ned.

Herrens Ånd var meget stærkt til stede blandt os i denne stund af stilhed.

Lærte sprog og madlavning

Efter denne dejlige oplevelse fordelte de unge sig i grupper tilhørende de lande, som de skulle tjene i. Her lærte de om landets specielle kultur og sprog. De lærte, hvordan de skulle præsentere sig selv på det fremmede sprog, hvordan Kirkens navn skulle udtales samt en hel række sætninger, som de senere ville få brug for at kunne.

De unge lærte også at synge sangen »Jeg er Guds kære barn« på det nye sprog og nogle af de traditionelle madretter fra de pågældende lande.

Nu var det tid til at lære noget om, hvordan man bedst deler evangeliet med sine medmennesker. Herefter blev den næste halvanden time brugt på, at samtlige deltagere lærte den første missionærlektion. De unge underviste hinanden gennem rollespil. Det var en god og lærerig oplevelse.

Nu fik de unge halvanden time til at studere sammen med deres kammerater. Her læste de skriftstederne, der hører til den første missionærlektion og vurderede, hvordan man kunne forbedre sin måde at undervise på.

Missionærkor og fireside

I pausen mellem aftensmaden og aftenens fireside fik Nikolas Hansen til opgave at indstudere to korsalmer. Det var imponerende at se hvor mange der meldte sig til denne korøvelse.

Under aftenens fireside blev hver missionær overrakt et diplom med et varmt tillykke fra stavspræsident Carsten Larsen. Missionspræsident Andersen fra Den Danske Mission holdt en dejlig tale, og flere missionærer fik mulighed for at bære deres vidnesbyrd og fortælle om deres følelser for dagen.

Missionærkoret sang så smukt, at de ved aftenens afslutning atter blev bedt om at synge de to salmer. Vi var alle meget rørte.

Der er ingen tvivl om, at de unge var meget begejstrede for denne begivenhedsrige dag.

– Det var en vidunderlig dag, siger Anders Hansen fra Esbjerg, der tilføjer, at han med sikkerhed skal på en fuldtidsmission.

Marie-Helene Pedersen *er medlem af Esbjerg Ward og arbejder som præsidentinde i Stavens UP.*

Stor primaryaktivitet i Esbjerg Ward over temaet »Kend din krop«

Børn og voksne i Esbjerg Ward mødte op i kirke-bygningen for at tilbringe en spændende og hyggelig dag sammen.

Hele februar har vi i Primary arbejdet omkring emnet »kend din krop«. Vi er skabt i Guds billede, hvilket vil sige, at vi har en krop af kød og ben som ham.

I Primary har vi snakket om den store gave, som vores krop er. Guds kærlighed til os er stor, og derfor har han også fortalt os, hvordan vi skal passe på vores krop.

I Esbjerg Ward snakkede vi i den måned meget om visdomsordet, kost, motion og om, hvordan vores krop fungerer, og alt det dejlige, vi kan med vores krop.

Lørdag den 9. marts 1996 afsluttede vi hele projektet med en dejlig aktivitet i kirken, hvor børnene havde inviteret deres forældre med.

Efter en behørig indledning fik hvert barn udleveret en »indkøbsseddel«. I salen var opstillet ni forskellige forretninger, hvor børnene kunne handle. Tanken var, at de skulle nå rundt til dem alle.

Børnene var fri til at gå på indkøb, og det lod de sig ikke sige to gange. I forretningerne kunne man få taget sit blodtryk eller se, hvor hurtig man var til at lægge et puslespil. Smagssansen skulle også prøves. Der blev smagt og gættet. I én forretning kunne man teste sin kondi ved at cykle på en motionscykel og så bagefter tage sin puls, og i en anden kunne man bruge sine hænder til at føle på forskellige ting i en kasse og så gætte, hvad det var for nogle ting. Synet skulle også prøves, og alle de små var meget optaget af, om de nu også kunne se den sidste linie på plakaten.

Så var der én butik, der var speciel populær, det var der, hvor man kunne blive vejet og målt. Det med vægten var ikke noget for de voksne. Musklerne skulle også prøves, så der blev løftet vægte for at se, hvor mange kilo man kunne løfte.

Gangen blev brugt til en rask sjippetur. Det var faktisk svært, men prøves skulle det jo.

Udover alle forretningerne var der også en udstilling, man kunne bese. Emnet var »åndelig føde – fysisk føde«.

Udstillingen stod for et traktement, der bestod af gullerodspinde og grovboller. Det kunne nydes, mens man gik rundt og »handlede« i de forskellige forretninger.

Dagen blev afrundet med at samle en stor plakat fra Kræftens bekæmpelse. Plakaten var et menneske, hvorpå de forskellige organer skulle limes. Før vi gik hjem, var der lidt sødt til smagssansen og maven.

Hele aktiviteten tog et par timer og var en spændende og hyggelig oplevelse for både børn og voksne.

***Dorthe Hansen** er medlem af Esbjerg Ward i Århus Stav og tjener som Primarypræsidentinde i staven samt rådgiver i Primary i Esbjerg Ward.*

»Sådan ser jeg ud indeni«, siger alle børnene i Esbjerg Ward der som en del af deres Primaryaktivitet samlede en plakat fra Kræftens bekæmpelse. (Foto: Dorthe Hansen)

